

DSZ.050.8.2024.AD
Warszawa, 10 września 2024

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 4417 Pana Posła Jana Warzechy w sprawie zlecenia świadczenia usług zdrowotnych przez osoby zatrudnione na etatach w szpitalach uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych informacji.

Odnosząc się do pytań dotyczących outsourcingu w ochronie zdrowia uprzejmie informuję, że z uwagi na obserwowany od lat deficyt kadr medycznych i niekorzystny obraz demograficzny, w szczególności kadr lekarskich oraz pielęgniarskich, będący jedną z istotnych przyczyn nadmiernego wydłużania czasu pracy personelu medycznego, właściwym wydaje się pozostawienie obowiązujących przepisów prawa gwarantujących pewną ograniczoną obowiązującymi już regulacjami elastyczność w zakresie dopuszczalnych rozwiązań normujących kształtowanie stosunków prawnych łączących szpital z lekarzami i innymi osobami wykonującymi zawód medyczny. Kierownik podmiotu leczniczego i osoba wykonująca zawód medycznych (m.in. lekarz, pielęgniarka) zawierając umowę o pracę czy też umowę cywilnoprawną na realizację świadczeń zdrowotnych są zobowiązani do przestrzegania powszechnie obowiązujących w tym zakresie przepisów prawa normujących w szczególności czas pracy pracowników podmiotów leczniczych, określających zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym (w tym zasady odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne przez podmioty lecznicze za lekarzy, pielęgniarki, którzy będąc pracownikami tych podmiotów, świadczą w tych podmiotach pracę na podstawie umów cywilnoprawnych zawartych z podmiotem zewnętrznym), ale również są zobowiązani do respektowania obowiązujących lekarzy i pielęgniarki zasad wykonywania zawodu oraz deontologii zawodowej.

Obowiązujące przepisy prawa, w tym w szczególności ustawa z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2024 r. poz. 799), ustawa z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2024 r. poz. 1287), ustawa z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 814) dopuszczają zatrudnianie w podmiocie leczniczym lekarzy oraz innych osób wykonujących zawody medyczne, zarówno na podstawie umów o pracę, jak i umów cywilnoprawnych. Decyzja i wybór nie tylko w zakresie miejsca pracy, ale również podstawy zatrudnienia pozostawiona została woli stron danego stosunku prawnego. Nie oznacza to oczywiście, że obecne przepisy prawa umożliwiają zupełną dowolność w kształtowaniu stosunków prawnych łączących osoby wykonujące zawód medyczny (np. lekarzy, pielęgniarki) z podmiotami leczniczymi. Należy podkreślić, że zawód lekarza należy do grupy zawodów zaufania publicznego, co powoduje, iż osoby go wykonujące zobowiązane są do szczególnej dbałości o prawidłowe wykonywanie czynności zawodowych. Lekarz - niezależnie od podstawy świadczenia pracy - zawierając umowę z podmiotem leczniczym powinien mieć

przede wszystkim na względzie późniejszą możliwość faktycznej realizacji postanowień umowy, na której zawarciu wyraża zgodę, zgodnie z przewidzianymi prawem zasadami wykonywania zawodu oraz deontologii zawodowej. Kodeks Etyki Lekarskiej, do którego przestrzegania zobowiązany jest każdy lekarz, wskazuje - jako nadrzędną zasadę wykonywania zawodu - dobro chorego. Określa przy tym, że z przestrzegania tej zasady nie zwalniają lekarza wymagania administracyjne, naciski społeczne czy też mechanizmy rynkowe. Również kierownik podmiotu leczniczego, który decyduje się na zawarcie z lekarzem, ale także inną osobą wykonującą zawód medyczny umowy, na podstawie której wykonywana będzie praca, powinien w taki sposób kształtować postanowienia tej umowy, aby z jednej strony zapewnić prawidłowe funkcjonowanie podmiotu leczniczego (np. ciągłość dostępu do świadczeń), z drugiej zaś - umożliwić osobie wykonującej zawód medyczny takie wykonywanie pracy, aby zapewnione było bezpieczeństwo pacjentów, jak i osób świadczących pracę. Kierownik podmiotu leczniczego (szpitala) jest bowiem zgodnie z ustawą z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej odpowiedzialny za właściwe całościowe zarządzanie podległą mu placówką, w tym za takie kształtowanie stosunków prawnych łączących szpital z lekarzami, pielęgniarkami oraz pozostałym personelem medycznym, które pozwoli zabezpieczyć przede wszystkim dobro pacjenta (przepracowany lekarz bez wątplenia nie daje rękojmi zapewnienia należytej opieki nad pacjentami).

Z wyrazami szacunku
z upoważnienia Ministra Zdrowia
Jerzy Szafranowicz
Podsekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/